

РЕШЕНИЕ

№ 3715

гр. София, 08.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 19.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **5440** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 124 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалбата на М. В. М. от [населено място] против заповед № 463/27.03.2020 г., издадена от управителя на Националната здравноосигурителна каса, с която на основание чл. 107, ал. 1, т. 9 от ЗДСл е прекратено служебното й правоотношение за длъжността „младши експерт“ в дирекция „Контрол, анализи и прогнози на дейността на задължителното здравно осигуряване“, отдел „Анализ на дейността на извънболничната помощ“ в ЦУ на НЗОК. В депозираната по делото писмена молба от 24.02.2021 г. от пълномощникът на оспорващата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Обосновават се доводи за липсата на предпоставките за прекратяване на служебното правоотношение на основание чл. 107, ал. 1, т. 9 от ЗДСл, доколкото оспорващата е назначена на държавна служба на основание чл. 16а от ЗДСл, за заемането на която не се изисква провеждането на конкурс съгласно чл. 10, ал. 5 от ЗДСл. Твърдението за наличието на съществени процесуални нарушения се основава на допуснати нарушения при връчване на оспорената заповед на нейния адресат. Моли за отмяна на оспорената заповед и възстановяване на длъжността, заемана преди уволнението. Претендира присъждане на направените по делото разходи.

Ответникът Управителят на Националната здравноосигурителна каса чрез процесуалните си представители изразява становище за недопустимост на жалбата, алтернативно за нейната неоснователност. Излагат се съображения за правилно прилагане на материалния закон, доколкото служебното правоотношение е възникнало при условията на чл. 16а от ЗДСл, като заеманата от оспорващата длъжност е трансформирана в такава на пълно работно време, за заемането на която е необходимо провеждането на конкурс. Подробни съображения в тази насока са развити и в депозираните по делото писмени бележки.

Настоящият съдебен състав, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото не е спорно, че със заповед № 1/31.01.2017 г. на управителя на НЗОК, считано от 01.02.2017 г. М. М. е назначена на длъжност „младши експерт“ в Централно управление на НЗОК, дирекция „Болнична медицинска помощ“, отдел „Договаряне, методология и анализи на болничната медицинска помощ“ на основание чл. 16а във връзка с чл. 12 от ЗДСл на непълно работно време-6 часа дневно или 30 часа седмично.

Със заповед № 604/20.03.2019 г. на Управителя на НЗОК, на основание чл. 82, ал. 1 от ЗДСЛ във връзка с Правилник за устройството и дейността на НЗОК, обн. ДВ бр. 19 от 05.03.2019 г., заповед №РД-09-225/05.03.2019 г. и утвърдено ново щатно разписание в сила от 05.03.2019 г., М. М. е преназначена на длъжност „Младши експерт“ в ЦУ на НЗОК, дирекция „Болнична медицинска помощ“, отдел „Договаряне, методология и анализи на болничната медицинска помощ“ на непълно работно време – 6 часа дневно или 30 часа седмично.

Със заповед № 700/07.08.2019 г. на основание чл. 82, ал. 1 от ЗДСл във връзка със заявление вх. № 19-03-181/06.08.2019 г., М. М. е преназначена на длъжност „Младши експерт“ в ЦУ на НЗОК, дирекция „Анализ, планиране и прогнози на дейността на НЗОК“, отдел „Анализ на дейности в извънболничната помощ“ на непълно работно време – 6 часа дневно или 30 часа седмично.

Със заповед № 812/08.10.2019 г. на Управителя на НЗОК, на основание чл. 82, ал. 1 от ЗДСЛ във връзка с Правилника за изменение на Правилника за устройството и дейността на НЗОК, обн. ДВ бр. 78 от 04.10.2019 г. във връзка със заповед №РД-09-1071/04.10.2019 г., М. М. е преназначена на длъжност „Младши експерт“ в ЦУ на НЗОК, дирекция „Контрол, анализи и прогнози на дейността по задължителното здравно осигуряване“, отдел „Анализ на дейности в извънболничната помощ“ на непълно работно време – 6 часа дневно или 30 часа седмично.

По делото е приложено поименно длъжностно разписание на длъжностите в ЦУ на НЗОК към 01.02.2020 г., от което е видно, че заеманата от М. М. длъжност е определена за заемане на непълно работно време – 6 ч.

С докладна записка № 21-01-341/07.02.2020 г. на директора на дирекция „КАПДЗЗО“ е предложена трансформацията на една щатна бройка от длъжност „младши експерт“ в отдел „Анализ на дейности в извънболничната помощ“, заемана на непълно работно време към такава заемана на пълно работно време - 8 ч. Със заповед № 7/14.02.2020 г. на Управителя на НЗОК, така предложената трансформация е утвърдена, като същата е отразена в длъжностното разписание на ЦУ на НЗОК към 14.02.2020 г., утвърдено със заповед № РД-09-8/06.01.2020 г.

Видно от приложения по делото протокол № 18/11.03.2020 г. на същата дата се е

провел конкурс за длъжността „младши експерт“ (една щатна бройка) в отдел „Анализ на дейности в извънболничната помощ“, дирекция „Контрол, анализи и прогнози на дейността по задължителното здравно осигуряване“, на който конкурс М. М. е класирана на трето място.

Въз основа на това е издадена заповед № 463/27.03.2020 г. от Управителя на НЗОК, с която на основание чл. 107, ал. 1, т. 9 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на М. М. за длъжността „младши експерт“ в дирекция „Контрол, анализи и прогнози на дейността на задължителното здравно осигуряване“, отдел „Анализ на дейността на извънболничната помощ“ в ЦУ на НЗОК. Видно от приложения по делото екземпляр от приложената заповед същата е връчена на 01.04.2020 г. при отказ, като отказът е удостоверен с подписите на двама свидетели.

Жалбата е депозирана на 09.06.2020 г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

В предварителен порядък, с оглед наведените от процесуалните представители на ответника доводи за нередовност на жалбата по чл. 150, т. 6 и т. 7 от АПК следва да се отбележи, че с допълнителна молба от 24.02.2021 г. пълномощникът на оспорващата е конкретизирал основанията за незаконосъобразност на оспорената заповед и искането към съда. Това обстоятелство, ведно с разписания в чл. 168 от АПК предмет на служебна проверка в съдебното производство по оспорване на административен акт, изключват сочената нередовност на жалбата в изискуемата се от чл. 158, ал. 3 от АПК степен, имаща за последици прекратяване на делото.

Жалбата е подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт, от процесуално легитимирана страна. Независимо от противоречивите твърдение за датата и начина на съобщаване на оспорената заповед на неговия адресат, по правилата на ЗМДВИП срокът за оспорване на заповедта е започнал да тече на 22.05.2020 г. С оглед на това, че в същата не са посочени срок и ред за оспорването ѝ, в случая следва да намерят приложения удължените срокове по чл. 140 от АПК. Предвид изложеното жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспорената заповед е издадена от компетентния орган по назначаването – Управителя на Националната здравноосигурителна каса, който съгласно чл. 19, ал. 7, т. 11а, б. „а“ от Закона за здравното осигуряване упражнява функциите на орган по назначаване по отношение на държавните служители, с което е спазено изискването на чл. 108, ал. 1 от ЗДСл за прекратяване на правоотношението от органа по назначаването.

Заповедта отговаря на посочените в чл. 108 от ЗДСл особени изисквания за форма и съдържание на акта за прекратяване на служебното правоотношение – подписана е от органа по назначаването и съдържа правното основание за прекратяване на служебното правоотношение, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба. Неоснователни са доводите, изложени от пълномощника на оспорващата, за липсата на мотиви в противоречие с чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК. Нормата на чл. 108 от ЗДСл е специална спрямо чл. 59 от АПК, поради което и в заповедта за прекратяване на служебното правоотношение следва да бъде посочено правното основание, но не и фактическите основания, с изключение на случаите по чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл, каквато хипотеза в случая не е налице.

Не се констатираха и допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Противоречията и неяснотите относно датата и начина на

върчване на оспорената заповед, противно на изложеното в жалбата, не следва да бъдат квалифицирани като съществено процесуално нарушение. Същите биха имали значение единствено за упражняване на правото на защита посредством депозиране на жалбата в законоустановения срок, но са неотносими към законосъобразността на оспорения административен акт.

По делото не е налице спор относно фактите. С оглед наведените в жалбата доводи, спорът е правен и се свежда до това – налице ли са предпоставките за прилагане на нормата на чл. 107, ал. 1, т. 9 от ЗДСл.

Разпоредбата на чл. 107, ал. 1, т. 9 от ЗДСл, послужила като правно основание за прекратяване на служебното правоотношение, предвижда, че органът по назначаване може да прекрати служебното правоотношение без предизвестие, когато държавният служител е назначен без конкурс, когато провеждането му е задължително. От данните по административната преписка е видно, че със заповед № 812/08.10.2019 г. на Управителя на НЗОК, на основание чл. 82, ал. 1 от ЗДСЛ във връзка с Правилника за изменение на Правилника за устройството и дейността на НЗОК, обн. ДВ бр. 78 от 04.10.2019 г. във връзка със заповед №РД-09-1071/04.10.2019 г., М. М. е преназначена на длъжност „Младши експерт“ в ЦУ на НЗОК, дирекция „Контрол, анализи и прогнози на дейността по задължителното здравно осигуряване“, отдел „Анализ на дейности в извънболничната помощ“ на непълно работно време – 6 часа дневно или 30 часа седмично. Съгласно чл. 16а, ал. 2 ЗДСл длъжностите, които могат да се заемат при непълно работно време, се определят в длъжностното разписание на съответната администрация, като дневната продължителност на непълното работно време не може да е по-кратка от 4 часа и по-дълга от 6 часа, т. е. за да е налице непълно работно време за определена длъжност, то тя трябва да е определена като такава в длъжностното разписание. Видно от длъжностно разписание на длъжностите в ЦУ на НЗОК към 01.02.2020 г. заеманата от М. М. длъжност е определена за заемане на непълно работно време – 6 ч. Следователно, към момента на издаване на оспорената заповед служителят е назначен на длъжност при непълно работно време, в хипотезата на чл. 16а, ал. 2 ЗДСл. Възможността за заемане на определена длъжност на основание чл. 16а, ал. 1 ЗДСл на непълно работно време съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗДСл е изключение от общото правило, че длъжностите за държавен служител се заемат след конкурс. По делото не е спорно, че М. М. е назначена на тази длъжност без преди това да е проведен конкурс. С докладна записка № 21-01-341/07.02.2020 г. на директора на дирекция „КАПДЗЗО“ е предложена трансформацията на една щатна бройка от длъжност „младши експерт“ в отдел „Анализ на дейности в извънболничната помощ“, заемана на непълно работно време към такава заемана на пълно работно време - 8 ч. Със заповед № 7/14.02.2020 г. на Управителя на НЗОК, така предложената трансформация е утвърдена, като същата е отразена в длъжностното разписание на ЦУ на НЗОК към 14.02.2020 г., утвърдено със заповед № РД-09-8/06.01.2020 г. При определянето на една длъжност, за такава на пълно работно време, същата следва да бъде зета след конкурс. Целта на ЗДСл е длъжностите да се заемат след конкурс, за да се гарантира максимално добро кадрово обезпечаване на държавната администрация чрез конкуренция, основана на професионални качества - чл. 10, ал. 2 ЗДСл. При това положение, настоящият съдебен състав намира за законосъобразно прилагането на разпоредбата на чл. 107, ал. 1, т. 9 ЗДСл от органа по назначаване - държавният служител е назначен без конкурс, когато провеждането му е задължително, което е основание за прекратяване на служебното

правоотношение. Посоченото основание дава право на органа по назначаване едностранно, без предизвестие да прекрати служебното правоотношение със служителя.

В обобщение на изложеното, настоящият съдебен състав намира оспорената заповед е законосъобразна, а жалбата срещу нея за неоснователна, което налага същата да бъде отхвърлена.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. В. М. от [населено място] против заповед № 463/27.03.2020 г., издадена от управителя на Националната здравноосигурителна каса. Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: